

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v hlavním líčení konaném ve dnech 23. 7. a 27. 7. 2015 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Dufka a přísedících Mgr. Jaroslava Juráka a Ing. Karla Matuchy **t a k t o** :

Obžalovaní

1. Ch.E.D.,

nar. XXXX ve XXXX ve XXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXX, státní příslušník Francouzské republiky, nyní ve Vazební věznici Olomouc,

2. J.P.A.O.,

nar. XXXX v XXXX ve XXXX, dělníka, trvale bytem XXXX, v současné době bytem XXXX, státní příslušník Francouzské republiky, nyní ve Vazební věznici Olomouc,

jsou vinni, že

počátkem měsíce dubna 2015 požádal obžalovaný Ch.E.D. spoluobžalovaného J.P.A.O., aby s ním odjel z Francie do Slovenské republiky s cílem nakoupit zbraně v prodejně společnosti AFG Security-Corporation, s.r.o., se sídlem ve Velkých Bielicích na okrese Partizánske. S tímto svým plánem spoluobžalovaného seznámil, přičemž tento měl řídit automobil, který měl také zajistit, když obžalovaný Ch. E. D. nebyl schopen ze zdravotních důvodů řídit automobil na delší vzdálenosti. Obžalovaný J. P. A. O. žádosti vyhověl a od svého známého ve Francii si vypůjčil automobil tov. zn. Renault Laguna francouzské imatrikulace BE 402 QB, kterým dne 15. 4. 2015 společně odjeli z Francie, přičemž dle předchozí dohody automobil řídil obžalovaný J. P. A. O.. Dne 16. 4. 2015 kolem 12:00 hodin ve Slovenské republice ve výše uvedené prodejně obžalovaný Ch. E. D. zakoupil 7 kusů expanzních akustických zbraní, a to konkrétně čtyři kusy samopalu značky Škorpion vzor 61, ráže 7,65 mm Salve Blank, výrobních čísel F2493, F2290, F2616, C8309 s prázdnými zásobníky a tři kusy samopalu UZI, ráže 9 mm Salve Blank, výrobních čísel 97762, 075481, 053546 s prázdnými zásobníky. Uvedené zbraně pak téhož dne ve 13:20 hodin převezl cestou do Francie ve vozidle značky Renault Laguna řízeném obžalovaným J. P. A. O. přes hraniční přechod Starý Hrozenkov, okres Uherské Hradiště, na území České republiky, ačkoli k převozu zbraní uvnitř Evropské unie neměl od ministerstva průmyslu a obchodu České republiky vystaveno povolení dle § 6 zák. č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a nebyl ani držitelem zbrojní licence dle § 31 odst. 1 písm. c) zák. č. 119/2002Sb. k nabývání a držení střelných zbraní kategorie "A", tedy zbraní zakázaných dle § 3 odst. 1 písm. a) cit. zák.

T e d y

obžalovaný Ch.E.D.

j e d n a k bez povolení provedl zahraniční obchod s vojenským materiálem

j e d n a k bez povolení sobě opatřil a přechovával zbraně hromadně účinné

obžalovaný J.P. A. O.

j e d n a k usnadnil jinému, aby bez povolení provedl zahraniční obchod s vojenským materiálem

j e d n a k usnadnil jinému, aby bez povolení sobě opatřil a přechovával zbraně hromadně účinné,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Ch.E.D.

j e d n a k zločin provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence dle § 265 odst. 1 trestního zákoníku

j e d n a k přečin nedovoleného ozbrojování dle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

obžalovaný J.P. A.O.

j e d n a k účastenství na zločinu provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) - § 265 odst. 1 trestního zákoníku,

j e d n a k účastenství na přečinu nedovoleného ozbrojování ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) - § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

Z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný Ch.E.D.

podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu **odnětí svobody** v trvání **14 (čtrnácti) měsíců nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s dozorem**.

Podle § 80 odst. 1 trestního zákoníku k trestu **vyhoštění** na dobu **5 (pěti) let**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k trestu **propadnutí věci**, a to 4 kusů samopalů značky Škorpion vz. 61, ráže 7,65 mm, výrobních čísel F2493, F2616, F2290 a C8309 včetně 4 kusů prázdných zásobníků, 3 kusů samopalů UZI, ráže 9mm, výrobních čísel 97762, 075481 a 053546 včetně 3 kusů prázdných zásobníků a 2 kusů kožených pouzder SUM se 4 kusy prázdných zásobníků,

obžalovaný J.P. A.O.

podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu **odnětí svobody** v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **3 (tří) let**.

Podle § 80 odst. 1 trestního zákoníku k trestu **vyhoštění** na dobu **5 (pěti) let**.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný Ch. E. D. se z přesně nezjištěné pohnutky rozhodl, že si v prodejně společnosti AFG Security – Corporation v obci Velké Bielice ve Slovenské republice zakoupí zbraně. Vzhledem k tomu, že ze zdravotních důvodů by cestu jako řidič nedokázal absolvovat, neboť za volantem usínal, požádal svého známého J. P. A. O. jednak o zajištění automobilu a jednak také o to, aby cestou na Slovensko řídil, přičemž jej také informoval o účelu cesty. Obžalovaný O. jeho žádosti vyhověl, od svého známého si zapůjčil ve výroku rozsudku specifikované vozidlo Renault Laguna a společně odjeli dne 15. 4. 2015 na Slovensko, přičemž obžalovaný O. po celou cestu řídil. Dne 16. 4. 2015 kolem poledne navštívili zmíněnou prodejnu, kde obžalovaný D. koupil celkem 7 samopalů specifikovaných ve výroku rozsudku, které byly upraveny do podoby expanzních akustických zbraní, přičemž však jednoduchým způsobem, a to buďto výstřelem kulového náboje (v případě samopalů Škorpion) nebo uřezáním malé přední části hlavně (v případě samopalů UZI), bylo možno samopaly uvést do původního, běžné střelby schopného stavu. S těmito samopaly se pak obžalovaní vydali na zpáteční cestu do Francie, přičemž opět řídil obžalovaný O.. Po překročení hranice s Českou republikou na hraničním přechodu ve Starém Hrozenkově pak byli kontrolováni orgány celní správy a převážené samopaly byly nalezeny v kufru auta v igelitových taškách. Obžalovaný D. přitom takto jednal i přesto, že neměl ani povolení od ministerstva průmyslu a obchodu ČR k takovému obchodování se zbraněmi, potažmo k jejich převozu v rámci EU, ani povolení k držení takového typu zbraní v České republice, kdy se jednalo o zbraně zakázané z důvodu toho, že se jednalo o expanzní zbraně nedovoleného provedení, které umožňovalo jejich uvedení do původního stavu.

K průběhu dokazování:

Obžalovaný Ch. E. D. se po celé trestní řízení doznával k tomu, že skutečně na Slovensko odjel v úmyslu koupit si zde zbraně, když původně měl zájem o krátké „pěstní“ zbraně, avšak ty byly příliš drahé, a proto se rozhodl koupit si samopaly, které mu prodavač ukázal na internetu. S prodavačem se nebyli schopni domluvit, domlouvali se pouze posunky, pouze pochopil, že není problém s převozem do České republiky. Stejně byl informován, když ještě před odjezdem na Slovensko telefonovala jeho kamarádka, která mluvila s někým anglicky. Při zpáteční cestě byli kontrolováni celníky, kterým ukázali zbraně, které měli v taškách v kufru automobilu. K účelu, za kterým zbraně zakoupil, obžalovaný D. uvedl, že má zbraně v oblíbené sportovní střelbě na střílnici, také provozuje paintball a je rovněž sběratelem zbraní. Tyto zakoupené zbraně neměl v úmyslu nijak upravovat, neměl tedy v úmyslu odstraňovat úpravy zbraní, které je činily neschopnými střelby, měl v úmyslu je použít pro vlastní sbírku a při hraní paintballu, kdy by tyto ohlašovaly začátek boje, jeho přerušení a konec. K předestřenému faktu, že při koupi zbraní předložil průkaz totožnosti jiný, než vlastní, obžalovaný uvedl, že když zbraně platil, tak měl tento průkaz v peněžence, a proto ho prodavači předložil, protože nepovažoval za důležité, jaký průkaz bude předložen.

K roli spoluobžalovaného O. obžalovaný uvedl, že ho požádal, aby cestou řídil, protože on sám řídit nemůže ze zdravotních důvodů. Přitom mu také navrhl, že pokud bude chtít,

může si i on sám nějaké zbraně koupit. Spoluobžalovaný O. skutečně řídil cestou tam a měl řídit i zpět. K jeho jednání v prodejně se obžalovaný D. nedokázal vyjádřit, neboť, jak uvedl, byl zaujat vlastním obchodem. Pouze potvrdil, že si od spoluobžalovaného půjčil asi 400, nebo 500€, když mu peníze na nákup všech samopalů chyběly, za které mu dal 2 Škorpiony, jejichž hodnota odpovídala částce, kterou mu O. půjčil. Obžalovaný ještě uvedl, že O. nevěděl o tom, že při nákupu předložil cizí průkaz totožnosti, protože ho použil zcela náhodně při vytahování peněz z peněženky.

Obžalovaný J. P. A. O. potvrdil, že se rozhodl, že spoluobžalovaného D. na Slovensko pro zbraně zaveze, když se mu tento svěřil se svým záměrem nakoupit tam zbraně, přičemž však nemohl jet na Slovensko sám, protože za volantem usíná a protože neměl nikoho jiného, kdo by mohl řídit. Chtěl mu takto poskytnout protislužbu za různé rady, které mu spoluobžalovaný dával v posilovně a také chtěl změnit myšlenky, protože byl krátce rozvedený. Auto si musel vypůjčit od známého, protože jeho vlastní se mu porouchalo. Dále obžalovaný uvedl, že rozhodně nejel na Slovensko s tím, že si tam také koupí nějaké zbraně, ve kterých se ani nevyzná. Chtěl pouze spoluobžalovaného doprovodit, tedy veškeré zbraně, které vezli ze Slovenska, patřily spoluobžalovanému. Za nepravdivé označil tvrzení spoluobžalovaného, že dvě zbraně byly určeny pro něho. V prodejně jednání spoluobžalovaného pouze sledoval, viděl, že se s prodávacem domlouvá pouze posunky, strávili tam asi 35 minut. Obžalovaný potvrdil, že Ch. E. D. půjčil na zakoupení zbraní 300€, o které ho spoluobžalovaný požádal, když platil. Obžalovaný také uvedl, že věděl, že zbraně chce spoluobžalovaný používat ve střeleckém klubu, věděl také, že zbraně jsou upraveny tak, že z nich nebylo možno střílet, podle spoluobžalovaného se nejednalo o opravdové zbraně, ale pouze o kopie, které měly dělat pouze hluk. Nevěděl, že se jedná o zbraně zakázané, spoluobžalovanému důvěřoval a nezajímal se o to, jestli je převoz zbraní legální. Prodáváč na převoz dotazován byl a řekl, že není žádný problém. K průběhu celní kontroly obžalovaný uvedl, že celníci se ptali na alkohol a drogy a když otevřeli kufr, ukázal jim zbraně. Před otevřením kufru se spoluobžalovaný o zbraních nezmínil.

Ve věci byl jako svědek vyslechnut M. L., zaměstnanec prodejny, který si s určitostí pamatoval pouze na to, že jednal s obžalovaným D. em a všechno, co řekl, se týkalo pouze tohoto obžalovaného, jak uvedl. Na obžalovaného O. si nevzpomínal. Uvedl, že zákazník měl zájem o expanzní zbraně, což pochopil pomocí obrázků na internetu a posunků, v nabídce na internetu označil expanzní samopal UZI, na další si svědek nevzpomínal, ani na to, kolik zbraní chtěl, ani kolik jich koupil. Svědek si nevzpomínal, jaký doklad totožnosti obžalovaný předložil, ani jak se v obchodě choval, zda se nějak domlouval se spoluobžalovaným. Svědek si byl jistý tím, že s obžalovaným neřešil, zda může zbraně převážet přes Česko, Německo a Belgie. K právní úpravě na Slovensku svědek uvedl, že tehdy bylo možno expanzní zbraně koupit bez zbrojního průkazu, ale musely se nahlásit do 7 dnů na policii. Od té doby se již zákon změnil, nyní je takto může koupit pouze slovenský občan.

Další dokazování provedl soud čtením znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví balistika, k čemuž došlo za souhlasu obžalovaných i státní zástupkyně. Ze znaleckého posudku soud zjistil, že ke zkoumání byly předloženy uvedené samopaly, 4 značky Škorpion, ráže 7,65 mm, a 3 zn. UZI, ráže 9 mm, které měly hlaveň upravenou na vystřelování expanzních nábojek. Zkoumáním zbraní nebyly zjištěny žádné jiné úpravy součástí zbraní,

kromě hlavní všechny další součásti odpovídaly původnímu provedení a byly plně funkční. Úpravy hlavní spočívaly v doplnění přepážky s průchozím otvorem 3,5 mm ve vzdálenosti 20 mm, resp. 15 mm u UZI, od ústí hlavně a zábrany – příčného kolíku ve vzdálenosti 27 a 33 mm od konce hlavně. Kolíky nebránily zasunutí kulového náboje a jeho odpálení. Veškeré samopaly byly autory posudku označeny jako funkční, úplné, nízkého opotřebení a střelbyschopné s expanzními náboji uvedených ráží.

Ke znehodnocení zbraní autoři posudku uvedli, že u předložených zbraní nebyly zjištěny žádné z úprav, které musí být učiněny dle příslušné vyhlášky ministerstva průmyslu a obchodu. Při znehodnocování zbraně se musí zajistit, aby části zbraně a mechanismy umožňující střelbu nebylo možno od sebe oddělit a aby nebyl možný jejich vzájemný pohyb, dále musí být provedeno zaslepení hlavně v nábojové komoře vložím ocelového kolíku o délce a průměru nábojové komory, přičemž ocelový kolík musí být po obvodu pevně spojen s hlavní svárem, dále musí být také odstraněn úderník a zápalník. V daném případě byly mechanismy zbraní plně funkční, pouze na hlavních byly provedeny úpravy mající zajistit, aby se zbraní bylo možno vystřelovat expanzní střelivo.

Přitom provedení těchto expanzních zbraní neodpovídalo vyhlášce č. 370/2002 Sb., když nebyl splněn požadavek, aby hlavní části expanzních a plynových zbraní byly vyrobeny tak, aby byla znemožněna jejich úprava na zbraň, ze které by bylo možno odpálit kulový náboj, dále požadavek, aby byly v hlavní zábrany, při jejichž odstranění musí dojít ke zničení hlavně, a také požadavek, aby rozměry nábojové komory byly u těchto zbraní takové, aby byly pouze pro střelivo, pro které je zbraň konstruovaná, a aby z nich nebylo možno vystřelit kulový náboj. Předložené zbraně tedy svým charakterem neodpovídaly expanzním zbraním dovoleného výrobního provedení a odpovídaly tak zakázaným zbraním dle § 4 písm. a) a § 5 zák. č. 119/2002 Sb., dle něhož jsou plynové a expanzní zbraně zbraněmi zakázanými, nejde-li o dovolené výrobní provedení.

Experimentálně bylo dále ověřeno, že u předložených samopalů Škorpion by k uvedení do původního stavu (možnost střelby s kulovými náboji) postačilo nabití a vystřelení kulového náboje, čímž by došlo k odstranění zábran z vývrtu hlavně. U samopalů UZI by postačovalo uříznutí přední části hlavně a vystřelení kulového náboje. U jednoho samopalu UZI pak bylo zjištěno, že výstřelem nelze zábranu odstranit, zde by pak postačovalo nahrazení hlavně jinou originální nebo vyrobenou.

Znaleckému zkoumání byly podrobeny také doklady předložené obžalovanými, a to doklady totožnosti a řidičský průkaz obžalovaného D.a, jakož i doklady osoby M. O., jejíž totožnost obžalovaný D. využil při koupi zbraní, přičemž bylo zjištěno, že všechny doklady odpovídají pravým dokladům, nebyly zjištěny žádné stopy pozměňujících zásahů.

Další dokazování bylo provedeno listinami založenými ve spise, které byly předloženy obžalovaným a státnímu zástupci, kteří netrvali na jejich výslovné citaci. Lze mít za to, že tyto listinné důkazy neměly větší důkazní význam. Jednalo se o kopii z knihy prodeje zbraní dokumentující prodej v obchodě, v níž se nachází záznam o prodeji předmětných samopalů s tím, že nakupujícím je zmiňovaný M. O.. Ve spise je obsažen také originál dodacího listu a protokoly o kusovém ověření zbraně, které umožňují ztotožnit jednotlivé zakoupené

samopaly, dále jsou ve spise fotografie všech zajištěných samopalů, které jsou rovněž zachyceny na stažených stránkách společnosti AFG, tedy prodejce samopalů. Listinné důkazy tedy vesměs zachycovaly skutečnosti spolehlivě prokazované i jinými důkazy, tedy samotnou koupi v prodejně, typ samopalů, jejich počet, a poskytují také základní informace o prodejci a jeho nabídce.

Vyhodnocení provedených důkazů, skutkové závěry:

Po vyhodnocení provedených důkazů dospěl soud k závěru, že bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že se oba obžalovaní dopustili jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku, tedy že obžalovaný Ch. E. D. nakoupil ve Slovenské republice 7 ks samopalů, které měly charakter zbraní zakázaných ve smyslu zákona o zbraních a střelivu, neboť byly upraveny na zbraně expanzní takovým způsobem, že je bylo možno jednoduchým způsobem uvést do původního stavu, v němž z nich bylo možno střílet kulové náboje, a současně měly také charakter zbraní hromadných ve smyslu trestního zákoníku. S těmito zbraněmi obžalovaný přijel do České republiky s úmyslem pokračovat do dalších zemí EU, k čemuž mu chybělo povolení k zahraničnímu obchodu s vojenským materiálem ze strany příslušného ministerstva a současně ani neměl povolení k držení takových zbraní na území České republiky, tedy patřičný zbrojní průkaz. Obžalovaný Ch. E. D. ostatně ani nepopíral, že se popsaného jednání dopustil, když na svoji obhajobu pouze uváděl, že se domníval, že převoz zbraní není nelegální, což mu měl potvrdit i prodavač. V tomto směru je pak jeho obhajoba vyvrácena svědkem L., který vyloučil, že by se na téma převozu zbraní s obžalovaným bavil. Obhajobě obžalovaného se také velmi obtížně věří s ohledem na zřejmou jazykovou bariéru, kdy se dorozumívání odehrávalo pouze na úrovni posunků, pokud se vůbec o dorozumívání dá hovořit. Jak vyplývá z výpovědi svědka, jednalo se pouze o označení požadovaných zbraní na internetových stránkách prodejny, předložení dokladu a zaplacení. Je však třeba zdůraznit, že i kdyby případně prodavač takovou informaci obžalovanému poskytl, nemělo by to žádný vliv na vinu obžalovaného zločinem provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem dle § 265 odst. 1 tr. zákoníku, neboť bylo na obžalovaném, aby si případně zajistil potřebné informace o převozu zbraní přes ČR spolehlivým způsobem a nespolehlal se na informaci od neinformované osoby. I kdyby tedy měl obžalovaný skutečně za to na základě informace od prodavače, že zbraně může legálně převézt i bez povolení, jednal by v tzv. právním omylu, což neznamená, že by nebyl vinen trestným činem, ale že by zde byla na jeho straně jistá okolnost polehčující. Jak již ale soud naznačil, považuje za prokázáno, že obžalovaný se nijak nezabýval legálností převozu a že byl tedy srozuměn i s tím, že svým jednáním porušuje zákon. Pokud se dále jedná povolení vlastnit předmětné zbraně obžalovaným, v tomto směru obžalovaný připouštěl, že zbrojní průkaz skutečně nevlastní, když pouze uvedl, že si pro něho nestačil zajít, k čemuž lze poznamenat, že i kdyby si pro něho zašel, evidentně by se nejednalo o průkaz umožňující mu držet samopaly, resp. zakázané zbraně na území ČR.

Pokud se jedná o obžalovaného J. P. A. O., v jeho případě dospěl soud k závěru, že nebyla vyvrácena jeho obhajoba, dle níž zbraně nebyly zakoupeny pro jeho potřebu a na Slovensko jel pouze jako řidič vezoucí spoluobžalovaného. Obžalovaný se takto hájí od počátku trestního řízení, přičemž jediným důkazem, který by mohl svědčit o opaku, je pouze

výpověď spoluobžalovaného, podle něhož 2 samopaly patřily obžalovanému O.. Důkazní situace je pak taková, že zde není žádný další důkaz, který by soudu umožnil považovat za pravdivé tvrzení obžalovaného D.a, důkaz, který by tento rozpor objektivizoval, ale lze mít spíše za to, že z výpovědi svědka L. lze dovozovat, že nakupujícím byl pouze obžalovaný D.. Koneckonců i samotná výpověď tohoto obžalovaného nepůsobí na soud příliš logicky a tedy ani věrohodně, když obžalovaný D. na jedné straně tvrdí, že si od spoluobžalovaného O. půjčil peníze na zaplacení zbraní a na druhé straně, že dal spoluobžalovanému dva samopaly v hodnotě této půjčky. Podle názoru soudu přitom situace musí být taková, že si buď peníze půjčil a všechny samopaly si tak koupil pro sebe, anebo se nejednalo o půjčku a 2 samopaly si obžalovaný O. koupil sám. Za dané důkazní situace jsou tedy zjevné pochybnosti o tom, že by 2 samopaly nakoupil a tedy i převážel a držel obžalovaný O. a soud tedy za této situace rozhodl v jeho prospěch, což ovšem neznamená, že by se obžalovaný nedopustil trestné činnosti. I on se dopustil trestné činnosti spočívající v tom, že řídil automobil, který sám obstaral a kterým obžalovaný D. pro zbraně cestoval, když sám nebyl řízení schopen. Přitom účel cesty znal, když věděl, že spoluobžalovaný jede nakupovat zbraně, přičemž i v jeho případě platí, že i kdyby se domníval, že spoluobžalovaný převáží zbraně, které převážet může, jednalo by se toliko o jeho právní omyl, o omyl o podobě české právní úpravy, který by bylo možno považovat toliko za okolnost polehčující, nikoli za okolnost vylučující protiprávnost jednání obžalovaného. Takto tedy opatřil spoluobžalovanému prostředky k tomu, aby mohl na Slovensko odjet, a také odstranil překážky, které mu v cestě bránily, když se sám chopil řízení.

Provedeným dokazováním se pouze nepodařilo zjistit, za jakým účelem obžalovaný D. zbraně do Francie vezl. Soud má pouze za to, že vysvětlení obžalovaného D.a není příliš přesvědčivé, když sice tvrdil, že neměl v úmyslu zbraně odstranit, ale přitom nedokázal přesvědčivě vysvětlit, k čemu by takto upravené zbraně měl. Jeho konečnému vysvětlení, dle něhož by sloužily k zahájení, přerušení a ukončení boje při paintballu se věří velmi obtížně, když nepochybně i ve Francii by si byl schopen obstarat jakýkoliv jiný prostředek vydávající rány, tedy silný zvuk. Rozhodně k tomuto účelu není třeba vozit ze Slovenska samopaly Škorpion a UZI, navíc tedy ve stavu, kdy poměrně snadno z nich jako z expanzních zbraní lze udělat opět samopaly. Samozřejmě se za této situace nabízí jiné vysvětlení zakoupení těchto zbraní, avšak bez důkazů, kterými by bylo možno toto vysvětlení odůvodnit, by se jednalo pouze o spekulace.

Právní kvalifikace skutku:

Právní kvalifikace jednání je dostatečně zřejmá již z úvah soudu v předchozí pasáži tohoto odůvodnění. Obžalovaný Ch. E. D. se tedy svým jednáním dopustil jednak zločinu provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence dle § 265 odst. 1 tr. zákoníku. Vojenským materiálem jsou obecně řečeno všechny výrobky, které jsou díky svým vlastnostem posuzovány jako zkonstruované nebo přizpůsobené k použití v ozbrojených silách nebo bezpečnostních sborech, přičemž podle prováděcí vyhlášky č. 332/2009 Sb. mezi ně logicky patří i samopaly, které obžalovaný D. nakoupil a dovezl na území ČR v úmyslu je následně vyvézt do Francie. Na charakteru těchto zbraní nic nemění ani jejich určité úpravy, a to proto, že tyto úpravy byly takové, že nezměnily charakter těchto

zbraní na zbraně expanzní; tyto zbraně bylo opět možné po výše popsáných zpětných úpravách používat k účelu, k němuž byly vyrobeny, tedy k vystřelení hromadných dávek kulových nábojů. Za zahraniční obchod s vojenským materiálem je pak nutno dle § 2 odst. 1 písm. d) zák. č. 38/1994 Sb. považovat i transfer vojenského materiálu uvnitř EU, tedy jeho dovoz ze Slovenska do Francie. Že se jednalo o obchod realizovaný bez příslušného povolení, vyplývá již z faktu, že takový obchod může realizovat pouze právnická osoba s patřičným povolením a licenci a nikoli tedy osoba fyzická, která takové povolení mít nemůže.

Současně tímto svým jednáním obžalovaný spáchal také přečin nedovoleného ozbrojování dle § 279 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, když si bez povolení opatřil a přechovával zbraň hromadně účinnou, za kterou je nutno považovat každou zbraň, která je způsobilá při obvyklém použití současně usmrtit více lidí, tzn. která je schopná střelby hromadnými dávkami a nikoli tedy pouze vystřelování jednotlivých nábojů. Takovou zbraní je i samopal, přičemž i v případě tohoto přečinu je třeba zdůraznit, že úpravy, které byly na nich provedeny, charakter těchto zbraní nezměnily. Podle názoru soudu se lze domnívat, že se jednalo o úpravy pouze účelové, když na první pohled je zřejmé, že tyto zbraně jsou stále samopaly; pro osoby dané problematiky znalé je pak velmi jednoduché těmto zbraním vrátit jejich původní účel. Prokázáno také bylo, že obžalovaný D. neměl pro opatření a držení takových zbraní jakékoliv povolení.

Jednání obžalovaného J. P. A. O. tedy soud nekvalifikoval jako stejné trestné činy spáchané ve spolupachatelství se spoluobžalovaným, když nebyl prokázán úmysl obžalovaného opatřit si a držet tyto zbraně a tyto převézt pro svoji potřebu ze Slovenska do Francie. Prokázán však byl úmysl pomoci spoluobžalovanému při této jeho činnosti, jak je již výše zmíněno, jednak opatřením prostředků, tzn. automobilu, a jednak odstraněním překážek, tedy řízením, jehož nebyl spoluobžalovaný schopen. Lze tedy konstatovat, že obžalovaný O. spoluobžalovanému spáchání trestných činů usnadnil, čímž se dopustil účastenství na spoluobžalovaným spáchaných trestných činech ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

Úvahy o trestu:

Při úvaze o trestu přihlížel soud ke všem hlediskům uvedeným v ustanovení § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, tedy jednak k obecné tezi, že trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, jednak ke konkretizaci této teze, dle níž jsou povaha a závažnost trestného činu určovány především významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Jednáním obžalovaných byl v daném případě porušen společenský zájem na kontrolovaném zahraničním obchodu s vojenským materiálem, jakož i zájem na ochraně životů a zdraví lidí, který může být ohrožen nekontrolovaným nošením, držením či výrobou střelných zbraní. Je tedy zjevné, že se jedná o zájem dosti významný a že jeho porušení znamená poměrně vysokou míru společenské škodlivosti jednání pachatele. Pokud se jedná způsob provedení činu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl čin spáchán, nejedná se o momenty, které by tuto míru společenské škodlivosti zvyšovaly, spíše lze uvažovat o opaku, když trestná činnost obžalovaných byla poměrně snadno odhalitelná a

nedošlo při ní ke způsobení škodlivého následku. Jednání obžalovaných nebylo podle názoru soudu typickým jednáním, v němž bývá především zločin dle § 265 odst. 1 tr. zákona spatřován, a to především s ohledem na jisté jeho ne příliš sofistikované spáchání. V každém případě je však možno vnímat určitý rozdíl v míře společenské škodlivosti jednání obžalovaného D.a, jako hlavního pachatele, a obžalovaného O. jako jeho pomocníka. Prvně uvedený obžalovaný trestnou činnost vymyslel, naplánoval i realizoval, což jeho jednání logicky činí společensky výrazně škodlivějším, což mělo zásadní význam při ukládání trestů oběma obžalovaným.

Pokud se jedná o případné okolnosti přitěžující a polehčující, žádné typické v daných souvislostech soud neshledal s výjimkou faktu, že se obžalovaní doposud nedopustili na území ČR trestné činnosti, což je třeba hodnotit jako polehčující okolnost.

Trest byl oběma obžalovaným ukládán v rámci trestní sazby 1 rok až 8 let odnětí svobody stanovené pro zločin dle § 265 odst. 1 tr. zákoníku. S přihlédnutím k dosavadní bezúhonnosti obžalovaných a povaze trestné činnosti bylo podle názoru soudu možno uložit tresty odnětí svobody blízko spodní hranice trestní sazby, resp. na její spodní hranici, avšak s tím, že s ohledem na vysokou míru společenské jednání obžalovaného D.a byl tomuto trest uložen jako nepodmíněný, zatímco obžalovanému O. jako podmíněný s odkladem na delší zkušební dobu. Nebude-li žít obžalovaný O. v průběhu této zkušební doby řádným způsobem života, vystavuje se nebezpečí, že i on bude muset uložený trest vykonat. Oběma obžalovaným byl také uložen trest vyhoštění na dobu 5 let, neboť je uložení takového trestu v zájmu bezpečnosti občanů České republiky, která byla nepochybně ohrožena už tím, že se na území republiky nacházely zbraně nevidované a také hromadně účinné.

Dále byl obžalovanému D. uložen také trest propadnutí věci, a to všech výše popsaných samopalů, neboť se jednalo o věci, kterých bylo užito ke spáchání trestné činnosti, včetně příslušenství k nim, tedy dalších zásobníků a koženého pouzdra na zásobníky.

POUČENÍ: Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně,
dne 27. července 2015

JUDr. Jiří Dufek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Monika Tomáščíková